

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
5:50	4:09	אלעד
5:53	4:01	בית שמש
5:50	4:17	בני ברק
5:47	4:08	חיפה
5:46	4:05	טבריה
5:46	3:53	יבנאל
5:49	4:02	ירושלים
5:50	4:07	מודיעין עילית
5:45	4:03	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שנה 13, גליון 11 (631)

פרשת מקץ, ד טבת, שנת תשפ"ד לפ"ק

שיעורים כסדרן: | נ"ך: משלי י"ז-י"ח | בבלי: בבא קמא מ"ד | ירושלמי: שבת ג' | תוספתא: ערובין ד' | רמב"ם: גירושין ז'

מוהר"א ש' מספר

כוחות גדולים בפיה

פעם בא איש אחד אל הגאון הקדוש בעל ה"חזון איש" ז"ל, ובכה לפניו בבכיות עצומות, שהיה עכשו אצל רופא, ואמר לו הרופא שיש לו מחלה מסכנת, ואין לו יותר מארבעה ימים לחיות, ובכה לפניו מאד, כי היה מפחד מאד מהמות.

והלך ה"חזון איש" ז"ל ופתח לפניו חמש, והתחיל לקרות לפניו, מהתחלת פרשת בראשית עד "ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי", הינו "בראשית ברא אלקים וגו' - כל מעשה יום ראשון, ואחר כך המשיך "ויאמר אלקים יהי רקיע" וגו' - כל מעשה יום שני, ואחר כך "ויאמר אלקים יקוו המים" וגו' - כל מעשה יום שלישי, ואחר כך "ויאמר אלקים יהי מאורות" וגו' - כל מעשה יום רביעי. ואחר כך ענה ואמר ה"חזון איש" ז"ל אל האיש הנ"ל: "הרי תראה מה שעשה הקדוש-ברוך-הוא בארבעה ימים, ברא שמים וארץ, רקיע

מילה של התחזקות

מאד אבקש מנח, תזהר מאד שלא יהיה לך את המדה הרעה של קמצנות; בסוף מיעד להשתמש בזה, ואם אשתך צריכה משהו בבית תן לה בסוף. הצדיק הקדוש רבי ר' אלימלך זי"ע אומר (נעם אלימלך, פרשת מקץ): על הפסוק (בראשית מא, מז): "ותעש הארץ... לקמצים", שהפסוק בא לרמז לנו שאדם צריך לעקר מעצמו את מדת הקמצנות, עין שום; בפרט שרבונו אמר לנו בפרוש שכל הכסף מגיע רק בזכות שמכבדים את האשה (עין לקוטי מוהר"ו, חלק א', סימן סט), לכן, אם תכבד את אשתך יהיה לך שפע גדול.

יותר מזה כתוב בזוהר הקדוש (תקוני זהר, הקדמה ב): "קמצן נבל בממוניה, דלאו איהו נדיב ולא איהו מזרעא דאבהו", קמצן הוא נבל וזה סימן שהוא לא מזרע יהודים רחמנא לצלן.

(עצתו אמונה ויקהל פקודי תשע"ז)

ווארט על הפרשה

וְיִסַּפֵּר פְּרָעָה לָהֶם אֶת חֲלָמוֹ וְאִין פּוֹתֵר אוֹתָם לִפְרָעָה, פְּרָעָה חֵלֶם שְׁנֵי חֲלוּמוֹת, הוּא נִבְהַל מְאֹד וְקָרָא לְכָל חֲכָמָיו וְסִפְּרָ לָהֶם אֶת חֲלוּמוֹת, אָבַל הֵם לֹא הִצְלִיחוּ לְהַרְגִיעַ אוֹתוֹ. רַש"י מְבִיא שֶׁהָיָה לָהֶם פְּתוּרוֹת לְחֲלוּמוֹת שְׁלוֹ, כְּמוֹ לְמַשֵּׁל שֶׁהָיָה לוֹ שִׁבְעַת בְּנוֹת וְהָן מוֹתוֹ, וְעוֹד פְּתוּרוֹת, אָבַל זֶה לֹא נִכְנַס בְּאוֹזְנָיו, הוּא לֹא הָיָה מְרַצָּה מִכָּל הַפְּתוּרוֹת הָאֵלֹהִים, רַק כְּשִׁיטְסָף הַצַּדִּיק הִגִּיעַ וּפְתָר לוֹ אֶת חֲלוּמוֹ, רַק אֶת זֶה הוּא קִבֵּל וְזֶה הִרְגִיעַ אוֹתוֹ.

למה פרעה לא היה מרצה מפל הפתרונות שחכמיו אמרו לו, למה רק הפתרון של יוסף הניח את דעתו?

רבינו הקדוש אומר (ליקוטי מוהר"ו, חלק א', סימן רל"ד) שזה דבר גדול מאד לספר ספורי צדיקים, זה מטהר ומנקה את המח של האדם, ורבינו מאריך שם שצריכים אבל לדעת איך לספר ספור על צדיק.

כשמשפרים ספורי צדיקים, מה הם פעלו בעולם, זה מעורר את האדם שהוא ירצה גם להיות צדיק, שהיה לו גם חשק ללכת בדרךיהם הקדושים. רבינו אמר על עצמו (שיחות הר"ו, סימן ק"ח) "שעקר התעוררותו לעבודת השם יתברך באמת היה על ידי ספורי מעשיות מצדיקים. וספר שבבית אביו ואמו הצדיקים ז"ל, היו שכיחים שם כל הצדיקים. כי כל הצדיקים היו מצויים בקהלת מעז'בוז' מחמת שהוא מקום הבעל שם טוב ז"ל, ורבים ככלם התאכסנו בבית אביו ז"ל. ושמע הרבה מעשיות מצדיקים, ועל ידי זה היה עיקר התעוררותו להשם יתברך עד שזכה למה שזכה".

אבל צריכים לדעת איך לספר את הספורים, כי הגם שלספר מופתים שצדיקים הראו זה בודאי דבר גדול, כי זה מביא לאמונת חכמים שזה דבר מאד חשוב בעבודת השם, אבל אם מספרים רק את המופתים והנסים שלהם, לא מספרים איך הם התקשו והתנגעו, את הנסיונות הקשים שהם עברו בחייהם, זה מוריד הרבה מהתועלת של הספורים, כי חושבים שלצדיקים הכל הלך בקלות, ואז האדם חושב שזה לא דבר שהוא יכול לחקות, כי הוא רואה שלא הולך לו כל כך בקלות בעבודת השם, הוא מאד מתקשה, ונכשל הרבה פעמים.

האמת היא שכל הצדיקים הגיעו לדרגות הגדולות שלהם רק אחרי שהם התנגעו הרבה מאד, היה להם הרבה כשלונות וקשיים, ובכל זאת הם התחזקו פעם אחר פעם עד שהם זכו למה שזכו.

לכן חשוב לספר ספורי צדיקים איך הם החזיקו מעמד למרות כל הקשיים שהם עברו, ומזה יכול כל יהודי לקחת דגמא שאפילו שהוא עובר נסיונות קשים, בכלל לא הולך לו בקלות בעבודת השם, שגם יתחזק בכל הפוחות להמשיך הלאה, לנסות פעם אחר פעם, וקד הוא גם יכול לזפות להיות צדיק גדול.

בזה מבינים מה שרבינו מסיים בתורה הנזכרת לעיל (ליקוטי מוהר"ו, חלק א', סימן רל"ד) "ודע שיש שם כשרוצין לעשות מלך משתמשין בזה השם. השם הוא 'קמה' ראשי תיבות "השקיפה ממעון קדשך" (ענין ויקהל משה פרשה קמ"א), וזה בחינת (דניאל ב) "מהעדה מלכין ומקמים מלכין", וזה נאמר ביוסף (בראשית ל"ז, ז) "והנה קמה אלמתי". מה זה קשור למה שרבינו אומר בהתחלה בענין לספר ספורי צדיקים? אלא שמלך צריך הרי לשמש דגמא אישית לכל העם שהם יראו איך צריך להתנהג, ובודאי כשמדבר במלכים אמתיים, שהם הצדיקים הקדושים, כמו שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (גיטין ס"ב) "מאן מלכי, רבנו", הרי שהם צריכים לשמש דגמא אישית לבני ישראל שילכו בדרךיהם הקדושות. אזי צריכים את השם "קמה", שפונתו "לקום", אנו צריכים ללמוד בעקר מזה שהם עברו

לא לשפח את הטוב שמקבלים מרבנו

ב' פרשת בחוקותי, כ"ב אייר, שנת תשע"ט לפרט קטן

בְּצֵרֶת ה' יִתְבָּרַךְ
לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר

ימים ויבשה, עשבים ועצים, השמש והירח והכוכבים וכו', ואיך אתה מתפעל מן הרופא שאומר לך שאין לך רק ד' ימים לחיות.

הרי יש לנו אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, והוא רופא נאמן ורחמן אמתי, הוא בודאי יעזר לך, לך ובכה על נפשך לפני הקדוש-ברוך-הוא, ובדאי תראה ישועה ותאריך ימים."

והלך האיש ההוא לאיזה בית המדרש פנוי, ובכה לפני הקדוש-ברוך-הוא בדמעות שלישי, ופעל ישועה - שחי עוד עשר שנים בבריאות הגוף.

היצר הרע אוהב לשבר את המצב רוח של האדם, שהאדם ירגיש את עצמו קטן, שהוא יחשב שהוא לא יותר מיהודי פשוט, איך תוכל לפעל דברים גדולים עם התפילה הפשוטה שלך?

האמת היא שכל אדם צריך לדעת שהוא גבור גדול מאד, ויש בלחו לפעל דברים גדולים מאד בשמים על ידי תפלתו, כי כל אחד אוחד בידו חרב פיפיות, שהיא חרב התפלה, ויכול לפעל על ידה גבורות נוראות, ולכבש המלחמות הכי חזקות, אם רק ישתמש בה, ודרך היצר הרע להכניס באדם קטנות המוחין וחלישות הדעת, ולומר לו: "מי אתה בכלל? שהנך חוגר מתניד למלחמות כאלה, הלא אתה איש קטן וחלוש כח, ולמה תפנס בדברים גדולים כאלה?", אבל על האדם לדעת שהם פתויים של שטות, כי כל אחד יש לו כחות עצומים לפעל הדברים הכי גדולים בעולם.

ובפרט כשהוא סומך על כחם של הצדיקים שקדמו לו, והוא ממשיך להלחם בלחם ובזכותם, בודאי מקבל גבורה גדולה ועצומה מאד, עד שיכול להראות אותות ומופתים ממש, כי בלח הצדיקים שקדמו לנו, והם כבר נצחו עקר המלחמה, אם כן, לא נשאר בדינו רק עוד קצת לגמר, ועל ידי התגברות מעט, עם עזות וגבורה דקדשה, יכולים לגמר המלחמה ולפעל נוראות בעולם.

פעם עבר איזה גוי פריץ על יד בית מדרשו של הרב הקדוש רבי אורי (השרף) מסטרעליסק ז"ע, ושמע תפלתו שהיתה כמו של "שרף" ממש, בכחות ובקולות ובהתלהבות עד כלות הנפש ממש, והתמלא הגוי התפעלות עצומה מתפלתו, והמתין עד שגמר התפלה.

ונגש אליו ואמר לו: "אני חושב, שאם אחר תפלה כזאת אין אתם נגאלים מן הגלות, כבר אף פעם לא תצאו מן הגלות..." כאלו לומר, שאם התפלה שלכם, במסירות נפש כזאת, עדין אינה פועלת ישועה לעם ישראל, מי כבר יכול לפעל בעדם ישועה? ענה ואמר לו הרב הקדוש רבי אורי ז"ע, שאין הדבר כן, ואמשל לך משל, פעם היה מלך שהיה בגנתו עץ גבוה ועבה מאד, שלא נמצא עץ כל כך גבוה ועבה כזה בעולם, ורצה המלך להכרית העץ

תבקש כל היום מהשם יתברך שלא תשפח מה רבנו נתן לך. הצדיק רבי נתן היה אומר: "רבנו נתן לנו כאלה דברים יפים, הוא מביא אותנו לכל הדרגות, הוא מביא אותנו אל השם יתברך ולתורה הקדושה וכו' וכו', אבל היצר הרע מגיע וגורם שנשפח מה קבלנו מרבנו, כמו שכתוב אצל יוסף (בראשית מא, ל): 'ונשפח כל השבע', הוא היה אומר את זה בגנון: 'ונשפח, אנחנו שוכחים את הטובות של הצדיק'.

צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך שתמיד יהיה לנו רגש ברבנו ונשאיר באותו ההתלהבות כמו בתחלת ההתקרבות. כי היצר הרע מקרר את האדם ואף אחד לא מבטח שהוא ישאר אצל רבנו רענן ומסור, רק אם מבקשים בכל יום מהשם יתברך על זה: "רבנו של עולם תעזר לי שאזכר מה רבנו עשה אתי, שלא אשפח את כל הטוב שקבלתי מרבנו"; את זה תבקש בכל יום.

מאד אבקש ממך, תמשיך לעזר לי להפיץ את העצות של רבנו לעולם; אני יודע שקשה לך, ויש לך חלישות הדעת וכו' וכו'. גם עלי עובר כהנה כהנה, נסיונות קשים ומרים; אבל החלטתי "היה מה יהיה, יעבר עלי מה, לא אעזב את רבנו; אשאיר מסור למוהרא"ש והמשיך להפיץ לכלם שיש רבי בעולם שמבין כל אחד ויש לו עצות לכלם".

רבנו ספר פעם ספור שמלך הלך לעיר לצוד צבי, פתאום ראו שמגיעים עננים שחורים ועוד מעט יתחיל לרדת גשם זלעפות, כל האנשים שהלכו עם המלך התחילו לחשב אם להמשיך או לא, אמר להם המלך: "אני חיב לתפס את הצבי, מי שרוצה יכול לחזר", רבנו ספר את הספור ואמר: "אני חיב לתפס את הצבי, מי שרוצה יכול לחזר".

היום היה לנו סיום הש"ס של בחור צעיר בן שלוש עשרה; תאמין לי שלבחרו היו נסיונות קשים ומרים, הוא מגיע ממשפחה נפלאה ופתאום באמצע השנים הכי יפות נעשה לו חשוד, האבא קבל לדאבוננו חברים רעים שקררו אותו וכו', עד שכל המשפחה התמוטטה, ולמרות הימים הקשים והמרים שלו הוא זכה לסים את כל הש"ס.

תתחיל גם אתה היום ש"ס כסדרן על פי סדר דרך הלמוד של רבנו (כמבואר בשיחות הר"ו, סימן עו). כלם צוחקים מאלו שלומדים בגרסה, לועגים ואומרים שזה לא נקרא ללמד; אבל לצחק, צוחק מי שצוחק בסוף. עוד מעט יבוא המלאך עם אלף העינים ויקרא לנו הבייתה, אזי יראו את גדל המעלה של מי שצית את רבנו בתמימות ובפשיטות. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (מדרש רבה פקודי נב, ג) על הפסוק (משלי לא, כה): "ותשחק ליום אחרון" - 'ביום האחרון' אזי יראו אם אתה יכול לצחוק.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים. (עצתו אמונה בחקתי תשע"ט)

קשיים ונסיונות והחזיקו מעמד, וכך הם נהיו צדיקים גדולים. וזה צריך ללמד אותנו שגם אנחנו נחזיק מעמד בחיים.

היה יהודי ירא שמים גדול אצל אנשי שלומנו שקראו לו ר' ישראל הלפרין ז"ל, היו מכנים אותו ר' ישראל קרדונר ז"ל, הוא התקרב על ידי שמצא בגניזה דף מהספר "עלים לתרופה", שרבי נתן כותב שם מכתב התחזקות לבנו ר' יצחק ז"ל, ורבי נתן מסיים את המכתב שהוא מכרח לגמור לכתב כי המשטרה מחפה לו בחוץ כדי לגרש אותו מעירו ברסלב לנמירוב. כשר' ישראל קרא זאת הוא מאד התרגש מזה, איך מגיע ליהודי כזה ישוב הדעת לכתב התחזקות לבנו בזמן שהמשטרה מחפה לו בחוץ לגרש אותו מהעיר? ואז הוא החליט שהוא חייב לדעת מי היה היהודי הזה, וכך הוא הגיע לאנשי שלומנו והוא נהיה חסיד ברסלב נלהב.

כזה אנחנו יכולים להבין מה התורה רוצה ללמד אותנו עם החלומות של פרעה. כל חכמי של פרעה באמת אמרו לו פתרונות טובים, אבל לא יצא מזה עצה לחיים, זה לא הביא שום תועלת, אחד אמר שיהיו לו שבע בנות והן מותו, מה פרעה ירויח עכשיו מלשמוע את זה? מהי העצה להתגבר כשהוא יעבור את הצרה הזאת? עד שיוסף הצדיק הגיע, ואמר שהולכות להגיע שבע שנות רעב, אבל הוא הגיע גם עם עצה, שישמרו מזון משנות השבע, וכך יוכלו לשרד את שבע שנות הרעב, זה כבר נכנס לאוזניו של פרעה, כי יוסף נתן עצות טובות איך שיוכלו להתחזק בזמנים הקשים.

דוקא אז עלתה קרנו של יוסף, הוא נהיה המושל במצרים, ונתקדם חלומו "והנה קמה אלמתי וגם נצבה" (בראשית ל"ז, ז), כי ליוסף הצדיק היו הכוחות לחזק את עצמו כשהוא עבר כל כך הרבה צרות ונסיונות קשים בחייו, והוא יכל למסר את זה גם לאחרים, היה אפשר ללמוד מזה איך כל אחד יכול להחזיק מעמד בכל המצבים הקשים.

השם יעזר שנזכה לספר ספורי צדיקים, באפן שיחזק אותנו שנוכל לחקות זאת, שנלמד איך הם תמיד החזיקו את עצמם, וכך נזכה לחזר באמת בתשובה, וניוכל להחזיק מעמד בכל הדברים שעוברים עלינו, וכך נהיה יהודים פורים אמתיים.

(תוך הנחל מקץ תשס"א)

שאלות ותשובות ברסלב

כל זמן שלא מדברים מהשם יתברך אזי הכל שטיות

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

כבר כתבתי לראש הישיבה כמה פעמים מה שאני עובר עם ילדי. הבן הגדול עזב את הבית, ולמרות שיש לי קשר טוב אתו, מדי יום יש לנו שיעור משניות בסלפון, אבל זה צדיין לא כל הישועה, כל החברים שלי שגם להם יש ילדים בגיל הזה כבר עושים שדוכים, ואותו זה בכלל לא מעניין.

אני לא משתייך לחסידות מסוימת, אלא לכלל חסידי. אמנם יש לי רבי שאותו אני שואל את השאלות שלי, וילדי הולכים אליו, אבל הם לא קשורים לחסידות. ולכן אני שומע הרבה מאנשים שמציקים לי שהסבה שאני לא מצליח עם הילדים היא כי אני לא שייך לחסידות, והילדים מרגישים שאין להם מקום שאליהם הם שייכים. יכול להיות שאולי הם צודקים, אבל מה לעשות שאבא שלי שלח אותי לכאן לשיבות שנסארים שם כלל חסידי?

אולי אתם יכולים לעזור לי ולהגיד לי אם זה אכן האמת, ואם כן, מה אני יכול לעשות בעניין.

ישר כח על הכל

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יו"ב ב' פרשת תצוה, ד' אדר, שנת ה'תשע"ח

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

מאד אבקש ממך חברי היקר, עכשו לא הזמן להאשים את עצמך וכו', כל מה שאנשים אומרים לך זה הכל הכלים.

רואים בתורה שאפילו פרעה, כשהיה לו את החלום הרע שגם הוא ידע שכל פותרי החלומות הם הכל הכלים והוא הקשיב רק ליוסף. פשוטם הצדיק הגיע לפתור את חלומו הוא הקשיב לו ואמר (בראשית מא, לח): "הנמצא כזה איש אשר רוח אלקים בו", ואמר מוהרא"ש זכרוננו לברכה מה שנקבע את פרעה להקשיב רק ליוסף הצדיק? אלא כל זמן שאדם לא מדבר מהשם יתברך הכל שטיות ואפילו פרעה, הגוי הטמא, הבין את זה. שאר פותרי החלומות אמרו לו: "יהיו לך שבע בנות והן נמותו", או: "אתה הולך לכבוש שבעה ערים וכו'" כתוב (שם, ט): "ואין פותר אותם לפרעה", ואמר רש"י: "פותרים היו אותם, אבל לא לפרעה, שלא היה קולן נכנס באזניו, ולא היה לו קורת רוח בפתרוןם", כי כל זמן שלא מדברים מהשם יתברך אזי הכל שטיות.

כפשוטו אמר (שם, טו): "בלעדי, אלקים יענה את שלום פרעה", אני לא יודע כלום, רק מה שהשם יתברך יעשה שהבין אומר לפרעה. או כשפרעה סיים לספר את חלומו אמר יוסף (שם, כה): "את אשר האלקים עשה הגיד לפרעה", פרעה הבין מיד שהאדם הזה מדבר לענין.

לכן אבקש ממך חברי אהובי יקירי, תפסיק להאשים את עצמך וכו', זה רק נכניס אותך לעצבות ומרה שחורה. הקדוש ברוך הוא מנהל את העולם ונאנחנו לא יודעים כלום, לא מתי ולא איפה.

ולבנות במקומו פלטרין וגנות יפות, וצוה המלך, שמי שיבוא ויכרת את העץ, יטול שכרו מאוצר המלך - כל מה שיבקש. ובאו כל הגבורים הגדולים שבמדיתנו, ונסו לילות וימים ושבעות לכת את העץ ולא יכלו, כי אפלו בכל עצם גבורתם. לא היה להם כח לנסר ולחתך עץ עבה כזה, והנה אחר ימים ושבעות של עבודת פרך, וכלם כבר התיאשו מלהכרית העץ, בא בחור צעיר אחד, ואמר שהוא מוכן להכרית העץ... וכלם לגלו עליו ואמרו: "איך בחור צעיר יחשב לעשות דבר שהגבורים הגדולים ביותר לא הצליחו לעשות?" והבחור לא התפעל, ולקח פטיש בידו ועם כמה דפיקות חזקות על העץ הפיל אותו...

והיתה תמיהה גדולה בעיני המלך והגבורים איך הצליח לעשות דבר כזה? ענה ואמר הבחור: "הבחנתי שאחר כל הימים והשבעות שטרחו הגבורים להכרית העץ, כבר נחלש כח העץ מאד, ואם עכשו יתאמצו, אפלו במקצת, יפילו אותו מיד, אבל הם כבר התיאשו מרב טרחתם ויגיעתם, ולא רצו לנסות יותר, אבל אני אמרתי אעשה את שלי, ואולי יעלה בידי לגמר מה שהם התחילו לעשות, ולכן הצלחתי".

וסיים הרב הקדוש ר' אורי ז"ע, שכן הוא אצל עם ישראל בגלותם, כל אחד ואחד עושה את שלו להוריד את עץ הגלות מתוף הגנה של המלך, והגבורים הגדולים, שהם הצדיקים שבכל דור בודאי עושים פעולות גדולות להוריד את העץ, אבל כל זמן שלא הגיעה עת הגאולה - עדין אינם יכולים לגמר כראוי, אבל כשתיגע עת הגאולה, אזי אפלו עם התפללות והעבודות של חלושי הכח שבישראל, יזכו לגמר כריתת העץ, רק בתנאי שלא יתיאשו מכם, וישתדלו לעשות את מה שהם יכולים לעשות, כי יש גבורה עצומה בכל אחד מישראל - יהיה מי שיהיה.

גם מובא משל כזה מהרב הקדוש ר' אברהם בן ר' נחמן ז"ל בשם מוהר"ן ז"ל (בספר "כוכבי אור" חלק מעשיות ומשלים), ששאלו אותו בענין הגאולה, איך יכול להיות שבזמן הדורות הקודמים, ובדורו של רבנו ז"ל לא באה הגאולה, ובדורות האחרונים תבוא הגאולה?

והסביר על פי משל, שהיה כרך גדול מסבב עם חומה בצורה וחזקה עד להפליא, והרבה מלכים רצו לכבש אותה ולא יכלו, כי כל החילים נפלו מהחצים שזרקו משם, ומלך אחד הביא את החילים הגבורים ביותר שבצבאו, כדי שעמם יצליח לבקע את החומה, אבל לבסוף גם הם נפלו, ונשארה היא לבדו, והיה חכם, והלך סביב החומה לראות מה פעלו חילותיו? וראה, שעכשו החומה מבפנים כלה פרוצה וחלושה, ולא נשארה, אלא רק מחיצה קטנה מבחוץ, ואפילו עם זקנים ונשים וילדים יכולים לכבשה, וכן עשה שהביא זקנים נשים וילדים וחולים שנסארו, והרסו החומה וכבשו העיר, והנה יכולים לחקור: מי כבש את העיר? האם האחרונים, חלושי הכח, הלא בעצמם לא היו יכולים לכבש אפלו באלף שנה, ואם הראשונים הגבורים, הלא למעשה לא גמרו וכבשו.

אבל התרוץ הוא, שבצורף שניהם נעשה הנצחון, וכן הוא בענין הגאולה, שבודאי הצדיקים שבדורות הקודמים, כמו משה רבנו, עליו השלום, ורבי שמעון בר יוחאי, והאריז"ל והבעל-שם-טוב הקדוש ורבנו ז"ל, כלם זרקו חצים על הנחש הסמ"ך מ"ם, והחלישו את כחו, ועכשו בדורות הללו, אפלו יהיה מי שיהיה, יכול לבא ולכבש את הסמ"ך מ"ם לגמרי ולהביא את הגאולה, וזוהי התחזקות נפלאה לעבודת השם, ובפרט לענין תפלה והתבודדות, ולענין שבירת התאוות והמדות הרעות, שאף על פי שזה כמה וכמה שנים שעשה האדם מה שעשה, ונדמה לו שעדיין לא פעל כלום, אף-על-פי-כן יתחזק מאד כגבור תקיף לעשות כל מה שיכול, כי בודאי סוף כל סוף יעזרו הקדוש-ברוך-הוא לגמר כראוי, ואשרי מי שהוא גבור באמת בעבודת השם יתברך.

וזה גם חיזוק לכל אחד, שאפילו שהוא רואה שהוא כבר בקש כל כך הרבה מהשם והוא עדיין לא ראה את הישועה, הוא כבר ניסה כל כך הרבה, עבד על עצמו והתפלל שיצא מהמדות הרעות ושום דבר עדיין לא זז, אז הוא צריך לדעת שהעבודה לא היה לריק, וזה בודאי קרב מאד את הישועה, ואם יהיה לו שכל לא להרפות, רק להמשיך לבקש מהשם, אז הישועה שלו קרובה מאד, והוא בודאי יוכל לשבר את החומה ולהוריד את העץ, אפילו שנראה שזה עדיין לא זז מהמקום.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ז ערך גלי אלה, גבור, רפואה)

שישים שנה לתחילת כתיבת הספר הקדוש "אשר נחל"

ביום כ"ד כסלו תשפ"ד הושלמו שישים שנה, מאז שמוהרא"ש החל להאיר את העולם עם מכתביו הקדושים, שמאלו המכתבים הודפסו הספרים הקדושים "אשר נחל", וקרוב לשלש מאות כרכים כבר הודפסו, המכילים כמאה אלף מכתבים, מכתבים אלו בנויים על העצות והחזיון של רבינו הקדוש נחל נובע מקור חכמה, המכתבים מעודדים ומחזקים מאות אלפי יהודים בכל קצויהם.

בספר שיחות מוהרא"ש מסופר באופן נפלא כיצד החלו כתיבת המכתבים הללו, מוהרא"ש סיפר שבשנת תשכ"ד כמה ימים קודם חג החנוכה, התאספו אליו כמה בחורים, וקירב אותם ודיבר עמם מהעצות הקדושות של רבינו, הבחורים למדו בישיבה מסויימת, ועבר עליהם מה שעבר עליהם, וראש הישיבה דשם, דחק בהם והלחיצם, ומרוב ניסיונות לא ראו אור בקצה המנהרה, הבחורים החלו לכתוב מכתבים למוהרא"ש, וכתבו כל מה שעובר עליהם, ושפכו שם את עומק ליבם, ואת כל מה שנפלו רח"ל, ואף שמוהרא"ש כבר היה בצעירותו בקיא בעל פה בכל ספרי רבינו, וידע היטב ש"ס ופוסקים, וכל ספרי האריז"ל ועוד, בכל זאת חשב בעצמו שהוא צעיר מדי, ובשפלותו סבר שאינו ראוי להיות זה שאלי יבואו לספר את כל התלאה, וכמה שהם"מ מפיל אותם בשאול, ולכן לא רצה בשום אופן לענות על המכתבים, כי הרגיש שתלויה בזה אחריות גדולה.

מוהרא"ש אמר באותן הימים בשם ר' נתן הקדוש זי"ע, שהתבטא כך: לדבר עם אנשים ולתת להם עצות, זה אחריות הגדולה ביותר, כי אולי יתנו לו התחזקות בשעה שהוא בכלל צריך התעוררות לעוררו על מצבו, ואולי להפך יתנו לו דברי התעוררות בשעה שהוא רק צריך התחזקות, ובמקום זה ישמע דברי מוסר וישבר לגמרי.

אבל היות שהבחורים לא רפו ידיהם, ובאו אליו לכיתו לדבר עמו, ושלחו עוד ועוד מכתבים, וכתבו את כל מה שעובר עליהם, לכן יום אחד בכה מוהרא"ש מאין הפוגות אל השי"ת, משך כמה שעות ארוכות, וביקש מהשם יתברך שינחהו כיצד לנהוג, האם לענות למכתבים, ומה לענות למכתבים, ותוך כדי בכיות נדם מוהרא"ש, ובחלומו הוא רואה את רבינו הקדוש נחל נובע זי"ע, מטייל עם תלמידו הגדול ר' נתן זי"ע, ושניהם באים ומתקרבים אליו יותר ויותר, מוהרא"ש סיפר שראה שרבינו דיבר עם ר' נתן איזה ענין עמוק מאוד, כי ראה שר' נתן מביט על רבינו ומצמצם את מוחו כדי להבין ולתפוס כל מילה, כמו אחד ששומע דבר מורכב מאוד, וכך הם מתקרבים יותר ויותר, כשרבינו מדבר ור' נתן מאזין לכל תיבה ותיבה היוצאת מפי כהן גדול בקדושה וטהרה. עד שרואה בחלומו שכבר הגיעו עד אליו, ורבינו מתייצב לידו ומחייך אליו, ומוהרא"ש בחלומו ניגש לרבינו, ולחש לרבינו באזנו שר' נתן לא ישמע, ודיבר איתו על כמה עניינים, וגם על זה שהבחורים התחילו לשלוח לו מכתבים ואינו יודע כיצד לנהוג ומה לענות, וסיפר שבחלומו ראה שר' נתן כועס כאחד האומר: מה אתה מפריע לי באמצע שאני שומע מרבינו דברים העומדים ברומו של עולם, אבל מוהרא"ש לא הביט על כך, אלא סיפר לרבינו את כל מה שמציק לו, ולאחר שסיים חייך אליו רבינו ואמר: כתוב בני כתוב, אני אגלה לך דברים יפים בתורה, ואני אהיה עמך, והתרחקו שניהם בחלום, עד שכבר לא ראה אותם.

ובחלום הנה הוא עומד לבד בשדה, ומיד החל לפתוח את לבו בהתבודדות ותפילה אל הקב"ה, ובאמצע התבודדות הוא רואה שאחד רץ לכיוונו ומגיע אליו ואומר לו: שלום עליכם, רק עכשיו אני יודע מי אתה, וטפחו על כתפו ונשקו על מצחו, ואמר לו: אל תפחד, אני אהיה איתך תמיד, ובכל החידושים שלך אעמוד לידך, והאברך הזה היה לא אחר מאשר ר' נתן בכבודו ובעצמו.

ואכן באותו היום כ"ד כסלו תשכ"ד ערב חנוכה החל מוהרא"ש לכתוב את מכתבו הראשון, והמשיך כך מעל חמישים שנה ללא הפסק, ובשנים אלו כתב מכתבים אין ספור, וספרים רבים נוספים, ובכל המכתבים הללו יש כח מיוחד, להכניס את הקב"ה ללבו של כל יהודי ויהודי באשר הוא שם, ולקררם בחזרה אל הקב"ה.

כתבת זאת לדור אחרון!

אשר ידע שישיש לך רבי שאותו אמה שואל את השאלות שלך והילדים שלך הולכים אליו לשאב חיווק ויראת שמים. זה מהדברים הכי חשובים בחנוכה, להראות לילדים שקשורים אל רב ירא שמים ואתו מתעצמים וכו'. רבנו אומר (ספר המדות, אות בנים, סימן טו): "מי שהרא מקטין את עצמו בפני רבו, ושואל ממנו כל הספקות, אף על פי שרבו מביש אותו, על ידי זה זוכה שיוצא ממנו בן שהוא גדול בתורה יותר מרבו".

כל אלו שהולכים אל אדמו"ר"ם והם בעצמם צוחקים מזה בפניהם, זה ההרס הכי גדול בחנוכה. פי מחנכים את הילדים שהכל שקר ורחמנא לצלן.

אנשים הורסים בידיהם את ילדיהם בשיטה העקומה שצריכים להשתייך למקום מסוים אפילו שנה שקר; זה נגד התורה ונגד השכל, פי הילדים יושבים בשלחן השבת ושומעים כל מיני ליצנות וכו' ואתר כך האבא אומר לו ללכת אל האדמו"ר, והילד רואה שהכל בלוף השם ישמרנו.

אם אמה רוצה לראות נחת מהילדים שלך תבקש על זה מהשם יתברך בכל יום; שאלו את החתם סופר הקדוש זכותו יגן עלינו איך הוא זכה לכאלו ילדים טובים? ענה החתם סופר הקדוש: "כל יום בתקוה חצות מלאתי כוס בדמעות, ובקשתי מהשם יתברך שהילדים שלי יהיו יהודים פשרים, כך זכיתי לזה".

אותו דבר ספר מוהרא"ש זכרנו לברכה היה אצל אחד מאנשי שלומנו; היו לו עשרה ילדים שפולס היו יהודים פשרים בעלי מדות טובות וכו'. כששאלו אותו: "איך זכית לזה, הוא היה עונה: "מה נראה לכם, קטפתי אותם מהעץ? כל לילה בכיתי אל השם יתברך, מלאתי את הכפה שלי בדמעות ורחצתי את פני עם הדמעות".

תתחזק ותחזק את אשתי; תראה שישרה בבית אוריך חיובית. כשאתה מרגיש שאתה עומד לבכות תעשה מה שיוסף הצדיק עשה (בראשית מג ל): "ויבקש לבכות, ויבא החדרה, ויבך שמה"; אני מבקש ממך תתחזק בכל כוחותיך ותראה שיהיה אוריך שמחה בבית.

חויך מהשעור שאתה לומד עם הדין שלך תראה גם לדבר אתו על עוד דברים; תדשות וכדומה לזה, הקשר ביניכם חשוב יותר מהכל.

יעזר השם יתברך שתראה נחת מהילדים שלך ובקרוב גם מהנדרים שלך, אמן.

(עצתו אמונה תצנה תשע"ח)

סימן טוב ומזל טוב

החתן ישראל שמעון שטיינבערג הי"ו

לרגל אירוסיו למזל טוב עב"ג בת

מו"ה יהושע קליין הי"ו

מו"ה מרדכי בריל הי"ו

לרגל שמחת הבר מצוה של בנו למזל טוב

הבחור משה בריל נ"ו

מו"ה בן ציון יאקאבאוויטש הי"ו

לרגל הולדת בנו למזל טוב

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	יורשלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:40	20 ד' לאחר זמן הדה"נ מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לאחר הדה"נ מעריב בימי חול 19:30	בני ברק רח' ירושלים 2
21:30	21:00	10 ד' לאחר זמן הדה"נ	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' ריב"ל 6
---	20:30	וגם ברמה ג' רח' מרים הנביאה 20 ק"א	9:15 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לאחר הדה"נ	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
21:30	21:30	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	סעודה שלישית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	ביתר רחוב אבא שאול 7/7
---	21:00	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	אלעד רחוב פנחס בן יאיר 27 מינס 1
20:30	20:00	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	

קוואל פון חזיון (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מכתבים; ועוד 079.70.400.69

ארה"ב 212-444-9169 | ארגנטינה 451-152-354380

אנגליה 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462

חזיון יומי במייל rabbiroth@gmail.com | חידושים 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חזיון יומי; נגונים; סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66

ארה"ב 212-444-9191 | ארגנטינה 541-152-354370

אנגליה 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461

קבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com